

Jonge adolescenten die behandeld zijn voor een Eerste Psychotische Episode (EPE) en de diagnose schizofrenie hebben gekregen blijven veel vaker in zorg dan anderen

In dit Amerikaanse onderzoek worden factoren opgespoord die invloed hebben op het zorggebruik van jonge adolescenten ($n=52$; gem. leeftijd 14.4 jaar) nadat ze voor hun Eerste Psychotische Episode (EPE) zijn behandeld bij een (kinder)ziekenhuis. Dat ontslag is gemiddeld na 18 maanden behandeling (grotendeels ambulant). Die 18 maanden worden algemeen als hoog risico periode gezien. Alle richtlijnen zijn het er over eens dat deze groep voor langere tijd in zorg moet blijven. Bij ontslag (T1) zijn alle klinische gegevens per persoon verzameld. Na twee jaar (T2) werden de ouders/verzorgers gevraagd een uitgebreide vragenlijst over de behandelgeschiedenis en zorggebruik van de adolescent in te vullen. Met bivariate analyses werden T1-variabelen opgespoord die geassocieerd worden met psychiatrische zorggebruik in T2. Er blijken drie variabelen te zijn die onafhankelijk geassocieerd worden met voortgezet zorggebruik: 1. Als primaire diagnose schizofrenie hebben, in vergelijking met b.v. stemmingsstoornis met psychotische kenmerken of andere psychotische stoornissen ($OR=24.0$; $P=0.02$). Het is opmerkelijk dat degenen met een hoofddiagnose stemmingsstoornis veel eerder geneigd zijn te stoppen met de behandeling. Goed diagnosticeren is van groot belang. 2. Geen eerstegraads familielid met de diagnose depressie hebben ($OR=0.12$; $P=0.05$). Het is opmerkelijk dat familieleden zoveel invloed kunnen hebben op het zorggebruik van hun huisgenoten. 3. Hoe korter geleden het laatste ontslag uit het ziekenhuis was, des te vaker is de betreffende adolescent nog in zorg ($OR=-0.92$; $P=0.02$).

Gearing, R.E., Brewer, K.B., Mian, I., Moore, K., Fisher, P., Hamilton, J., & Mandiberg, J. (2016). First-episode psychosis: Ongoing mental health service utilization during the stable period for adolescents. Early Interv Psychiatry